

PRACHATICE: Pouť ke cti sv. J. N. Neumanna

Největší prachatická pouť ke cti svatého Jana Nepomuka Neumanna, kterou každoročně připravuje farnost ve spolupráci s městem, se vydařila. Měli jsme tu čest přivítat i poutníky ze světcovy Filadelfie. Poutní mši svaté v sobotu 17. června 2023 předsedal Mons. Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický.

„Mám velikou radost, že se mohu společně s vámi zúčastnit pouti ke svatému Janu Neumannovi, zdejšímu rodáku a spolupatronu naší milované Českobudějovické diecéze,“ pronesl v úvodu své homilie otec biskup Vlastimil a pokračoval:

*„**Svatý Jan Neumann zviditelnil město Prachatice, které je nazýváno bránou Šumavy a může se stát i bránou, jíž vstupujeme do vztahu s ním. S vděčností můžeme upírat svůj zrak k tomu, jenž je mostem mezi nejrůznějšími světy.** Nejen ve smyslu národnostním, tedy mezi Čechy a Němci, nebo mezi kontinenty – evropským a americkým, ale platí to i o našem viditelném světě a světě neviditelném, tedy světě duchovním.*

*Johánek, syn punčocháře Filipa a jeho ženy Anežky, se zde v Prachaticích narodil a byl pokřtěn, zde vyrůstal a zde také pravděpodobně poprvé uslyšel vnitřní volání ke službě Bohu. Věděl dobře, že se láska k Bohu musí projevovat i ve službě bližním, a proto po ukončení teologických studií neváhal odejít do nového světa, aby se tam stal hlasatelem Ježíšova poselství, když u nás pro něj nebylo místa. Tady bych jenom připomněl, že když odcházel z této diecéze, bylo tu ve službě tisíc kněží. Dnes – po dvou staletích – jich máme sto, tedy jednu desetinu. **Jeho osobní život a vykonané dílo však z něj učinilo mimořádnou postavu přesahující geografická ohraničení, ale i čas.***

*Církev ho dnes uznává jako světce hodného následování. Přichází mi na mysl otázka, co by asi sv. Jan Neumann řekl na to, že ho s takovým obdivem předkládáme jako vzor a mluvíme o něm a připomínáme si jeho veliké dílo. On se vyznačoval mimořádnou skromností a velikou pokorou. Možná by tedy docela prostě a v duchu svatého apoštola Pavla řekl: Vykonal jsem jenom to, co jsem považoval za dobré vykonat. Nebyla by právě taková slova velkým povzbuzením pro nás pro všechny? Vždyť **každý z nás, aniž si to třeba plně uvědomuje, je povolán k tomu, aby ve svém životě konal dobro a k tomu nejvyššímu Dobru se stále více přibližoval a po něm i toužil.***

*Jistě všichni dobře víme z osobní zkušenosti, že to není vůbec nic samozřejmého. Jak často a kolik překážek se nám staví do cesty, jak těžko člověk nachází shodu, jak snadno se šíří zlo v těch nejrůznějších podobách jako bezpráví a násilí, jak snadno pak i my rezignujeme a vzdáváme se cíle jen proto, že je tak zvaně těžké ho dosáhnout! Někdy se může dokonce stát, že čím více usilujeme o toto dobro, tím hůře se nám v životě daří. Nejinak tomu bylo v životě prachatického rodáka. I on se mohl vymlouvat, že to či ono nejde. I on byl častokrát považován za naivního snílka, i on byl často vysmíván. Jak jinak rozumět slovům, která si dal jako heslo do svého biskupského znaku: *Passio Christi, conforta me. Utrpení Kristovo, posiluj mě.* Svátý Jan Neumann nám ukazuje, že stojí za to usilovat o dobro a konat ho. Protože **posledním slovem není slovo tohoto světa, ale Slovo s velkým es, které bylo na počátku ještě před stvořením, tedy Logos. Slovo, které je věčné a živé, tedy to Slovo, kterému svatý Jan sloužil a jehož byl věrným hlasatelem.***

*Bratři a sestry, celé generace věřících křesťanů putovaly na poutě, aby si vyprosily potřebné milosti, duchovní sílu a podporu. Nezáleželo na tom, jak daleko a jakým způsobem se putovalo, podstatné a důležité vždy bylo samotné uskutečnění pouti. Jedním z takových míst, kam ročně putují statisíce poutníků, je Filadelfie, kde se nachází hrob prachatického rodáka. Mnozí z poutníků potvrzují, že byli vyslyšeni ve svých těžkostech právě na přímlovu svatého Jana. A já se ptám v této chvíli: **Slyší snad svatý Jan prosby a modlitby jen na místě svého posledního odpočinku? Copak by mohl zapomenout na svou milovanou vlast, na své rodné město, na diecézi, v níž žil a z níž vyšel?** Jsem přesvědčen, že tomu tak není. Jsem si jistý, že s láskou shlíží na své rodné Prachatice a mám radost, když pečujeme o místo jeho křtu a střežíme jeho rodný dům. Věřím, že s velikou náklonností naše prosby nejen slyší, ale i vyslyší.*

Jistě každý z nás, milí poutníci, máme své osobní záležitosti a prosíte o přímlovu našeho Jana. I já jsem tady jako poutník obtěžkán starostmi, ale jakoby jedním dechem říkám, že mě těší, mohu-li je světit právě svatému Janovi tady a teď.

Svatý Jene Nepomuku Neumann, obracím se k Tobě jako biskup této diecéze, v níž kdysi nebylo pro Tebe místo. Ty víš, v jaké situaci se dnes ona ocitá. Jak odlišná je situace tehdy a dnes! Kolika strádáním musí čelit a čím musí v současné době procházet! Svěřuji Tvé mocné přímlyvě celou místní církev, křesťanské rodiny, nemocné i kněze této diecéze a prosím za ně. Především Ti ale s velikou důvěrou předkládám svou starost o duchovní povolání, neboť vím, že náš Pán stále volá mladé lidi k následování, ale jak málo z nich Mu dokáže s odvahou odpovědět! Prosím Tě tedy o milost a sílu pro ně, aby dovedli na Pánovo volání odpovědět a dokázali kráčet, podobně jako kdysi Ty, s vytrvalostí a nadšením ve šlépějích Pána Ježíše, který v jednotě s Bohem Otce a Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.“

Poutí pokračovala odpoledne společenským programem v hospicovém parku a k návštěvě zval i světcův rodný dům v péči sester boromejek a expozice o svatém Janu v prachatickém muzeu. Ač na většině území České republiky v sobotu přšelo a bouřilo, Prachatice byly celý den zalily sluncem a jen v podvečer na ně významně dopadly tři dešťové kapky. Za všechno Bohu díky!

Text a foto: Stanislava Vitoňová